

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/1540/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125314275
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125314275.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: Obec Horná Lehota, so sídlom 976 81 Horná Lehota č. 99, v právnom zastúpení: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti povinnému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko C. D. E. XXX, XXX XX C. D., v právnom zastúpení: JUDr. Peter Šramko, advokát, so sídlom Mostárenská 9, 977 03 Brezno, IČO: 50 525 468, o vymoženie nepeňažného plnenia, vedenej pod sp. zn. 255EX 475/25 u súdneho exekútora: JUDr. Eleonóra Nosková, so sídlom Exekútorského úradu v Banskej Bystrici, Robotnícka 4, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1540/2025 zo dňa 24.10.2025, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/1540/2025 zo dňa 24.10.2025 **z a m i e t a** .

II. Oprávnenému trovy sťažnostného konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 23.5.2025 domáhal od povinného vymoženie nepeňažného plnenia, a to na základe rozhodnutia Obce Horná Lehota č. k. OCU-HL-S2022/00559 zo dňa 6.10.2022, vykonateľného dňa 18.5.2023. Premetom nepeňažného plnenia je povinnosť povinného odstrániť stavbu "Spevnená plocha na odstavenie motorových vozidiel" na poz. F. G. E. XXXX/X (časť G.. H. G. E. XXXX/X), k. ú. I. D. - časť J.. Poverením zo dňa 26.5.2025 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Eleonóra Nosková so sídlom exekútorského úradu v Banskej Bystrici, Robotnícka 4, ktorý ju vedie pod sp. zn. 255EX 475/25.

2. Uznesením sp. zn. 22Ek/1540/2025 zo dňa 24.10.2025 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že exekučné konanie sa začalo dňa 23.5.2025 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu, samotná exekúcia začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi dňa 26.5.2025 na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Exekučné konanie ako aj exekúcia sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu namieta, že exekučný titul je nezákonný a nevykonateľný. Exekučný súd je v zmysle Exekučného poriadku povinný zaoberať sa vykonateľnosťou exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu konania, zvlášť vo fáze pred udelením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Súd opätovne preskúmal predložené rozhodnutie Obce Horná Lehota a dospel k záveru, že je formálne aj materiálne vykonateľné. Formálna právoplatnosť nastala dňa 18.11.2022, kedy bolo všetkým účastníkom konania doručené rozhodnutie a nepodali proti nemu v zákonnej lehote odvolanie, následne, po uplynutí lehoty stanovenej na plnenie, vykonateľnosť nastala dňa 18.5.2023. Sám povinný nepopiera, že mu bolo predmetné rozhodnutie doručené, dokonca tvrdí, že v priebehu apríla 2023 vykonal také terénne úpravy, aby učinil danému rozhodnutiu zadosť. V rozhodnutí obce ako stavebného úradu je jasne určená lehota povinného na plnenie - 6 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, stavebný úrad určil vykonateľnosť na

deň 18.5.2023, t. j. vyhodnotil účelnosť terénnych úprav, ktoré boli vykonané v apríli 2023. Súd mal za to, že uvedené tvrdenia o terénnych úpravách a o otázke nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia mal povinný uplatniť ako obranu v základnom stavebnom konaní. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že povinný neunesol v danom prípade dôkazné bremeno, nakoľko nepredložil žiadne dôkazy, ktoré vznikli v období po vydaní exekučného titulu do momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré by podopreli jeho tvrdenia. Ak by sa exekučný súd zaoberal tvrdeniami o skutočnostiach, ktoré vznikli v období pred vznikom exekučného titulu, prekročil by svoju právomoc. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Povinný mal možnosť brániť sa po doručení predmetného rozhodnutia podaním riadneho, resp. mimoriadneho opravného prostriedku. Povinný zároveň tvrdil, že rozhodnutie je zmätočné a neurčité. Z výrokovej časti rozhodnutia obce súd nemal a nemá pochybnosti o vymedzení obsahu vymáhaného nároku ako záväzku odstrániť v určenej lehote „spevnenú plochu na odstavenie motorových vozidiel“, ktorá je komplexne definovaná údajmi katastrálneho operátu. Je zrozumiteľné, že ide o nekryté parkovisko, plochu zrealizovanú zo štrku a to v šírke 5,0 m a v dĺžke cca 10,0 m smerom k existujúcej chate umiestnenej na parc. č. XXXX/X. Je zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť aj akým spôsobom: „...2)Odstránenie stavby vykonať svojpomocne, resp. prostredníctvom oprávnenej organizácie. V prípade vykonávania prác spojených s odstránením stavby svojpomocne, zabezpečiť odborné vedenie prác prostredníctvom oprávnenej osoby. 3) Stavba sa musí odstrániť tak, aby sa neohrozila bezpečnosť a stabilita bezpečnosť osôb, aby sa okolie odstraňovanej stavby touto činnosťou zbytočne a nad prípustnú mieru neobťažovali. 4) Vlastník odstraňovanej stavby zodpovedá za škodu vzniknutú na susedných pozemkoch pokiaľ ich nevyvolal ich závadný stav. 5) Náklady zabezpečovacích prác, ktoré treba súbežne urobiť pre závadný stavby znáša vlastník tejto stavby. 6) Náklady spojené s odstránením stavby bude znášať stavebník a nebude si u ostatných podielových spoluvlastníkov. 7) Dodržať všeobecné podmienky dotýkajúce sa odpadového hospodárstva i zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch...“

Stavebný úrad rozhodoval v konaní o odstránení stavby na základe ustanovení § 88 ods. 1 písm. b) v spojení s § 88a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku účinného do 14.3.2025 (ďalej len „stavebný zákon“). Povinný bez akýchkoľvek vecných protiargumentov tvrdí, že sa nejedná o stavbu podľa stavebného zákona ani Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 119 až 121 veci výslovne delí len na veci hnutelné a nehnuteľné. Toto delenie je právne významné najmä z hľadiska zákonom požadovaných náležitostí potrebných pre platnosť právnych úkonov, predmetom ktorých sú hnutelné a nehnuteľné veci. Občiansky zákonník však nedefinuje pojem "stavba" ako občianskoprávny inštitút. V zmysle jeho ustanovení pozemky a stavby sú nehnuteľnosťami spojené so zemou pevným základom. Zároveň však zakotvuje, že stavba nie je súčasťou pozemku, to znamená, že stavba môže byť samostatným predmetom občianskoprávnych vzťahov. Nie všetky stavby v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka sú nehnuteľnosťami. Za nehnuteľnosť považuje iba stavbu spojenú so zemou pevným základom, t. j. spôsobom upevnenia podľa § 43 písm. a) stavebného zákona, takže stavby využívajúce ostatné formy pevného spojenia so zemou sú stavbami, ktoré z občianskoprávneho hľadiska sú hnutelnosťami (napr. stožiare, mosty, nafukovacie haly). V znení ustanovenia § 43 stavebného zákona účinného do 14.3.2025 je zakotvená definícia pojmu "stavba", ktorá bola prevzatá zo smernice č. 89/106/EHS s tým, že sa upresňuje výraz "pevné spojenie so zemou" vymenovaním všetkých možných technických spôsobov spojenia stavby so zemou.

V zmysle citovaných ustanovení je nepochybné, že ide nekryté parkovisko, resp. spevnenú štrkovú plochu - inžiniersku stavbu bližšie definovanú v stavebnom zákone, pevne spojenú so zemou, čo neodporuje základnému definičnému znaku stavby v zmysle Občianskeho zákonníka, len túto definíciu špecifikuje. Na doplnenie, dňa 15.3.2025 nadobudol účinnosť zákon č. 25/2025 Stavebný zákon a 1.4.2025 nadobudla účinnosť vykonávací vyhláška Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky č. 59/2025 o členení stavieb, ktorá sprehľadňuje členenie stavieb, pričom parkoviská, spevnené plochy, námestia a manipulačné plochy sa podľa nej označujú ako Inžinierske stavby dopravnej vybavenosti.

Ohľadom namietaného rozporu v upovedomení o začatí exekúcie (vykonateľný exekučný titul na peňažné plnenie) súd uviedol, že sa jedná o písarsku chybu, ktorú je možné kedykoľvek opraviť, zároveň je z textu upovedomenia súdneho exekútora nepochybné, že ide o exekúciu nepeňažného nároku oprávneného odstrániť stavbu, pričom nárok je špecifikovaný dostatočne, tak ako v poverení na vykonanie exekúcie.

Návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle § 61k Exekučného poriadku a ani

mu nebol známy žiadny dôvod uvedený v § 61k Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Povinný taktiež neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia neprípustná. Skutočnosťou naďalej zostáva, že exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu. Povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, preto oprávnený v súlade so zákonom podal návrh na vykonanie exekúcie.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v zmysle predloženého návrhu na zastavenie exekúcie nie je naplnený žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, nesprávne, právne posúdenie dôvodov, ktoré boli premetom ich návrhu neobstojí. Súd v napadnutom uznesení uviedol, že: „...Podľa oprávneného / zrejme má byť povinného/ označenie „spevnená plocha na odstavenie motorových vozidiel“ nemôže byť stavbou definovanou v stavebnom zákone alebo v Občianskom zákonníku...“ a podľa odôvodnenia uznesenia súd ďalej nesprávne definuje pojem „stavba“. V odseku 14 sa súd odvoláva na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 95/2010, ale uvedené rozhodnutie sa týka prípadu, kde exekučným titulom je rozhodnutie súdu na peňažné plnenie, kde NS uviedol o.i., že: „...exekučný titul nemôže byť zdrojom sporov o správnej výške plnenia zo strany povinného, čo platí i pre exekučný titul v tomto konaní...“, toto nie je prejednávaný prípad exekúcie. Súd si nesprávne vyložil, že dôvodom návrhu na zastavenie exekúcie mali byť tiež skutočnosti – okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu /odst. 15/. Povinný ale napáda vykonateľnosť exekučného titulu, t. j. že samotné rozhodnutie oprávneného / označené ako exekučný titul/ nie je riadnym zákonným exekučným titulom, pričom súd má prihliadať v každom štádiu exekučného konania, či sú splnené zákonné predpoklady exekučného konania a zákonným predpokladom exekučného konania je o.i. tiež vykonateľnosť /nielen formálna/, že sám oprávnený si vyznačil vykonateľnosť v administratívnom spise ešte neznamená, že ide skutočne o vykonateľné – zákonné rozhodnutie. V tomto smere poukázal povinný na uznesenie ÚS SR č. k. II. ÚS 474/2021-26: „...Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní, resp. nepodaní riadneho opravného prostriedku. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 46 Exekučného poriadku je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Exekučný súd je oprávnený skúmať, či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené, pričom potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia nie je pre exekučný súd záväzná (IV. ÚS 104/2019). Vykonateľnosť rozhodnutia preto nenastáva vyznačením doložky vykonateľnosti, keďže tejto doložke zákon neprpisuje konštitutívne účinky. Potvrdenie o vykonateľnosti spočívajúce v administratívno-technickom úkone zamestnanca orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, predstavuje len osvedčenie prezumpcie tejto vlastnosti exekučného titulu, teda vyvrátiteľnú domnienku, ktorú je všeobecný súd oprávnený /pzn. Sťažovateľky: teda aj povinný / skúmať...“. Súd považuje výrok oprávneného za riadny a zákonný /odst. 16/ čo je formalistické a nesprávne posúdenie vykonateľnosti uvedeného exekučného titulu.

Pokiaľ súd uvádza, že: „...dňa 15.3.2025 nadobudol účinnosť zákon č. 25/2025 Stavebný zákon a 1.4.2025 nadobudla účinnosť vykonávací vyhláška Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky č. 59/2025 o členení stavieb, ktorá sprehľadňuje členenie stavieb, pričom parkoviská, spevnené plochy, námestia a manipulačné plochy sa podľa nej označujú ako Inžinierske stavby dopravnej vybavenosti...“, povinný namieta, že uvedené právne prepisy nie sú účinné, nepôsobia retroaktívne a teda nie je možné na ne prihliadať po vydaní exekučného titulu, v každom prípade má za to, že sa nejedná o stavbu a taktiež podľa exekučného titulu: ide o nekryté parkovisko, plochu zrealizovanú zo štrku a to v šírke 5,0 m a v dĺžke cca 10,0 m smerom k existujúcej chate umiestnenej na parc. č. XXXX/X..., pričom ďalej oprávnený v rozhodnutí ukladá povinnosť povinnej, ktorá sa viaže k bližšie neidentifikovateľnej stavbe. Povinný uviedol, že jeho argumenty v návrhu na zastavenie exekúcie nie sú len vecné, ale tiež právne. Súd vyčíta povinnému, že nevyužil opravné prostriedky proti rozhodnutiu oprávneného a tieto skutočnosti spája s dôvodnosťou vedenej exekúcie, čo považuje povinný za neprípustné a alibistické zo strany súdu, navyše povinný bez skúmania ne/vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v správnom – stavebnom konaní vykonal, resp. zabezpečil vykonanie prác už v apríli 2023 za účelom odstránenia štrku na spevnenej ploche a tak de facto realizoval požiadavku oprávneného, ktorý nijakým spôsobom neprevertil skutkový stav ani v čase podania návrhu na exekúciu. Exekučný súd podľa napadnutého rozhodnutia vôbec neprihliadal na zásady vydávania a obsahu rozhodnutí v správnom – stavebnom konaní, na ktoré povinný poukázal v návrhu na zastavenie

exekúcie: „výrok administratívneho rozhodnutia musí byť v časti vymedzenia povinnosti a predmetu odstránenia (stavby, resp. stavieb) presný, úplný a nezameniteľný tak, aby mohol byť bez akýchkoľvek pochybností pochopený obsah výroku bez toho, aby bolo pre jeho určitosť potrebné osobitne dohľadať identifikačné údaje alebo špecifikáciu predmetu plnenia alebo povinnosti, či už v odôvodnení rozhodnutia alebo v administratívnom spise...“ Povinný poukázal ďalej na uznesenie ÚS SR z 23. 11. 2011, č. k. I. ÚS 456/2011-19: „Okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť.“

Povinný poukázal na konzistentnú aplikáciu princípu, že exekučný súd nie je len "mechanickým" nástrojom na vymáhanie pohľadávok, ale má aj povinnosť posúdiť, či exekučný titul spĺňa zákonné predpoklady na to, aby mohol byť podkladom pre nútené vymáhanie. Všeobecné súdy (okresný a krajský) aj ústavný súd sa zhodli v tom, že exekúcia nemôže byť vykonaná na základe titulu, ktorý je v rozpore so zákonom, dobrými mravmi, alebo ktorý materiálne nie je spôsobilý na exekúciu ...Vzhľadom na uvedené povinný navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a exekúciu zastaviť.

4. Oprávnený sa k podanej sťažnosti písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že sa stotožňuje s vydaným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica ako aj s jeho odôvodnením, pričom má za to, že toto uznesenie vychádza z náležitého právneho posúdenia veci, rozhodnutie súdu je zákonné a vecne správne a predmetné uznesenie netrpí žiadnymi vadami. V danom prípade predmetné exekučné konanie bolo začaté na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu – rozhodnutia orgánu verejnej správy a územnej samosprávy č. OCU – HL – S2022/0059 zo dňa 06.10.2022 (právoplatné dňa 18.11.2022) a vykonateľné dňa 18.05.2023), ktoré vydala Obec Horná Lehota, špeciálny stavebný úrad a ktorým bola povinnej uložená povinnosť odstrániť stavbu „Spevnená plocha na odstavenie motorových vozidiel“ na G.. F. – J. G. E. XXXX/X J. . I. D. – E. J. a to svojpomocne resp. prostredníctvom oprávnenej organizácie za podmienok určených v predmetnom rozhodnutí v prospech oprávneného. Keďže ku splneniu povinnosti uloženej predmetným exekučným titulom zo strany povinnej dobrovoľne nedošlo, podal oprávnený dôvodne prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na vykonanie exekúcie. Povinná po vydaní a doručení predmetného rozhodnutia nepodala v zákonnej lehote žiadne odvolanie, preto predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a následne aj vykonateľnosť. Ku skutočnostiam týkajúci sa zákonnosti vydaného rozhodnutia orgánu obce nie je dôvod sa vyjadrovať, keďže predmetné rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné a nebolo ani napadnuté žiadnou žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Na základe uvedeného trvá oprávnený na, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný zo strany oprávneného dôvodne a oprávnene a tento nie je v rozpore s právnym poriadkom SR.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Súd prvej inštancie (ust. § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou – účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP) po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi podanej sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 249 CSP) dospel k záveru, že táto sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol. Aj keď sa sťažnostný súd nestotožňuje plne s odôvodnením napadnutého uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom, považuje napadnuté uznesenie v jeho výrokovej časti za vecne správne z nasledovných dôvodov:

13. V prvom rade súd konštatuje, že účastníkom konania o odstránenie stavby v zmysle ust. § 97 stavebného zákona v znení účinnom v čase vydania exekučného titulu boli (právnické a fyzické) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemku alebo stavbe a ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté, t.j. v tomto prípade o. i. aj povinný ako vtedajší podielový spoluvlastník pozemku F. G. E. XXXX/X (E. G. H. G. E. XXXX/X), J. K. I. D. – E. J..

14. S poukazom na uvedené preto správny orgán exekučný titul - rozhodnutie Obce Horná lehotá, špeciálny stavebný úrad sp. zn. OCU – HL – S2022/00559 zo dňa 06.10.2022, doručil rozhodnutie jednak vlastníčkovi stavby stojacej na predmetom pozemku a zároveň vlastníčkovi predmetného pozemku – povinnému, ktorý rozhodnutie prevzal dňa 31.10.2022, ako vyplýva z pripojenej doručky a ostatným spoluvlastníkom predmetného pozemku, na ktorom sa spevnená plocha nachádza - G. F. G. E. XXXX/X, a to L. G. M., ktorý rozhodnutie oprávneného prevzal dňa 14.10.2022, L. F. N., ktorá rozhodnutie oprávneného prevzala dňa 02.11.2022, L. G. O., ktorý rozhodnutie oprávneného prevzal dňa 11.10.2022, L. P. G., ktorý rozhodnutie oprávneného prevzal dňa 12.10.2022, L. G. G. G. G., ktorý rozhodnutie oprávneného prevzal dňa 13.10.2022, L. Q. R., ktorý rozhodnutie oprávneného prevzal dňa 17.10.2022, Q. M., ktorý rozhodnutie oprávneného prevzal dňa 12.10.2022, D. M., ktorá rozhodnutie oprávneného prevzala dňa 14.10.2022 a Slovenskému pozemkovému fondu, ktorý vykonáva správu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve nezisteného vlastníka pod zápisom R. X (A. G.) a vo vlastníctve Slovenskej republiky, ktorý prevzal rozhodnutie oprávneného 31.10.2022. Predmetné rozhodnutie bolo zároveň doručované Okresnému úradu Brezno, OSŽP, úsek OPaK a PLO a Mestu Brezno.

15. Nakoľko spoluvlastník nehnuteľnosti L. F. N. prevzala rozhodnutie oprávneného až dňa 02.11.2022 (fikcia doručenia) nadobudlo rozhodnutie oprávneného právoplatnosť dňa 18.11.2022. Keďže exekučný titul ukladal povinnému povinnosť odstrániť nepovolenú stavbu „spevnená plocha na odstavenie motorových vozidiel“ na pozemku F. - J. G. H. XXXX/X J. K. I. D. E. J., S. M. T. J., a to v lehote do 6 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, bola vykonateľnosť exekučného titulu oprávneným správne vyznačená na deň 18.05.2023.

16. Pokiaľ ide o argumentáciu povinného, že sa v danom prípade nejedná o stavbu, v dôsledku ktorej skutočnosti je exekučný titul nevykonateľným rozhodnutím súd konštatuje, že v zmysle stavebného zákona účinného v čase vydania exekučného titulu (zákona č. 50/1976 Zb.) sa spevnená plocha považuje za (inžiniersku) stavbu v zmysle ust. § 43a ods. 1 a ods. 3 písm. a), podľa ktorých stavby sa podľa stavebnotechnického vyhotovenia a účelu členia na pozemné stavby a inžinierske stavby; inžinierske stavby sú diaľnice, cesty, miestne a účelové komunikácie, nábrežia, chodníky a nekruté parkoviská. So zreteľom na uvedené spevnená plocha určená na parkovanie alebo odstavenie vozidiel je stavbou v zmysle stavebného zákona. Na podporu správnosti uvedenej argumentácie vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení poukázal aj na súčasnú právnu úpravu stavebného zákona v znení účinnom od 01.04.2025 vrátane vykonávacej vyhlášky úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky č. 59/2025 Z.z. o členení stavieb, ktorá parkoviská, spevnené plochy, námestia a manipulačnú plochu považuje za „inžinierske stavby dopravnej vybavenosti.“ Nejde o retroaktívnu aplikáciu zákonného ustanovenia, ale len poukaz na súčasnú právnu úpravu, v rámci ktorej zákonodárca precizoval členenie stavieb a za stavbu považuje aj spevnenú plochu na odstavenie motorových vozidiel. Uvedená skutočnosť svedčí v prospech vydaného exekučného titulu, v rámci ktorého oprávnený uložil povinnému povinnosť nepovolenú stavbu – „spevnenú plochu na odstavenie motorových vozidiel“, ktorá sa na účel stavebného zákona za stavbu považuje, odstrániť.

17. Pokiaľ ide o rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 95/2010, na ktoré poukázal vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení a ktoré považuje povinný za nesúvisiace s prejednávanej prípadom, súd

udáva, že hoci sa uvedené rozhodnutie vzťahuje na peňažné plnenie, účelom bolo poukázať na skutočnosť, že exekučný titul nemôže byť zdrojom sporov o správnej výške plnenia zo strany povinného (v danom prípade zdrojom sporov o splnenie nepeňažnej povinnosti), čomu zodpovedá bod 14 odôvodnenia napadnutého uznesenia, kde vyšší súdny úradník navyše poukázal na NS SR prezentovaný názor ohľadom vykonateľnosti exekučného titulu a jeho náležitostí okrem iného aj v rozsahu presne stanovenej povinnosti subjektov tak, aby z neho bolo zrejmé, čo sa má nutene uskutočniť.

18. Pokiaľ ide o samotný výrok rozhodnutia, na jednej strane povinný v sťažnosti poukazuje na neidentifikovateľnosť stavby a na strane druhej uvádza, že už v apríli 2023 došlo k splneniu judikovanej povinnosti, ku ktorej sa sám dobrovoľne zaviazal, čo vyplýva z odôvodnenia exekučného titulu „dňa 16.02.2022 stavebník navrhol, že stavbu spevnenej plochy na odstavenie motorových vozidiel odstráni ..“. Výrok exekučného titulu ukladá vlastníkovi povinnosť odstrániť stavbu „spevnenú plochu na odstavenie motorových vozidiel na pozemku F. – J. G. E. XXXX/X (E. G. H. – J. G. E. XXXX/X) J. K. I. D. časť J. s tým, že spevnená plocha sa nachádza na G. F. – J. G. E. XXXX/X (H. – J. G. E. XXXX/X), J. K. I. D. S. M. T. J. a je zrealizovaná zo štrku v šírke 5,0 m a v dĺžke cca 10 m smerom k existujúcej chate umiestnenej na pozemku H. – J. G. E. XXXX/ X. Stavbu možno odstrániť za podmienok citovaných z exekučnom titule: ...“ 2/ Odstránenie stavby vykonať svojpomocne respektíve prostredníctvom oprávnenej organizácie. V prípade vykonávania prác spojených s odstránením stavby svojpomocne, zabezpečiť odborné vedenie prác prostredníctvom oprávnenej osoby. 3/ Stavba sa musí odstrániť tak, aby sa neohrozila bezpečnosť a stabilita iných stavieb, bezpečnosť osôb, aby sa okolie odstraňovanej stavby touto činnosťou a jej dôsledkami zbytočne a nad prípustnú mieru neobťažovali. 4/ Vlastník odstraňovanej stavby zodpovedá za škodu vzniknutú na susedných stavbách alebo pozemkoch pokiaľ ich nevyvolal ich závadný stav. 5 Náklady zabezpečovacích prác, ktoré treba súbežne urobiť pre závadný stav susednej stavby znáša vlastník tejto stavby. 6/ Náklady spojené s odstránením stavby bude znášať stavebník a nebude si ich uplatňovať u ostatných podielových spoluvlastníkov. 7/ Dodržať všeobecné podmienky týkajúce sa odpadového hospodárstva vyplývajúce zo zákona číslo 79/2015 Z.z. o odpadoch.... „ Takto formulovaný výrok rozhodnutia je podľa názoru súdu vykonateľný, nakoľko jasne definuje povinnosť povinného a miesto lokalizácie nepovolennej stavby.

19. K argumentácii povinného, že tento práce zabezpečil a vykonal už v apríli 2023 (t.j. po právoplatnosti exekučného titulu v ním stanovenej lehote na plnenie) a preto zrejme namieta, že exekučný titul nenadobudol vlastnosť materiálnej vykonateľnosti (ktorú mohol nadobudnúť len márnym uplynutím lehoty na dobrovoľné plnenie), pričom oprávnený nijakým spôsobom nepreveril skutkový stav ani v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie súd udáva, že po začatí exekučného konania je povinnosťou povinného tvrdiť a náležitým spôsobom preukázať, že k splneniu judikovanej povinnosti došlo v čase pred začatím exekučného konania, ktorá skutočnosť by bola dôvodom na zastavenie exekúcie. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie ako ani v podanej sťažnosti žiadny dôkaz o splnení povinnosti nepredložil, v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, preto neostávalo sťažnostnému súdu nič iné, ako sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

20. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica ps. zn. 22Ek/1540/2025 zo dňa 24.10.2025 ako nedôvodnú zamietol.

21. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti povinného rozhodol súd podľa ust. § 199 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní o sťažnosti povinného úspešnému oprávnenému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko oprávnený si žiadne trovy konania v súvislosti s vyjadrením sa k sťažnosti povinného neuplatnil. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. V tejto súvislosti súd udáva, že Exekučný poriadok neukladá ex offo povinnosť rozhodovať o trovách konania v prípadoch, kedy rozhoduje o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, prípadne o podanej sťažnosti. Okrem iného platí, že exekučný súd nemá vo svojom postavení zákonnú povinnosť rozhodovať o takom procesnom nároku, ktorý v zásade nebol účastníkmi konania riadne a včas uplatnený. Nakoľko si teda oprávnený nárok na náhradu trov v súvislosti s vyjadrením k podanej sťažnosti povinného neuplatnil, súd mu ho nepriznal. Exekučný poriadok neukladá účastníkovi povinnosť

uplatniť si trovy konania, ide o fakultatívnu možnosť, či si nárok na náhradu trov konania od protistrany uplatní alebo nie. Pokiaľ platí základná zásada, že si každý z účastníkov hradí trovy konania sám (podľa ustanovenia § 199b Exekučného poriadku), potom prípadný nárok na ich náhradu od protistrany je možnosťou a nie povinnosťou účastníka konania a zákon takúto povinnosť ukladať nemôže.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (